

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/42/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119461546
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:6119461546.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudkýň JUDr. Ľubice Spálovej a JUDr. Andrey Dudášovej, v spore žalobkyne: R. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XX, X. P., zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. DANIEL CHOVANEC, s.r.o., so sídlom Čajakova 25, 811 05 Bratislava, IČO: 36 860 131, proti žalovanému: Y. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/X, XXX XX E. T., zastúpený JUDr. Evou Mészárosovou, bytom Pavúčí vrch 261, 929 01 Malé Dvorníky, o zaplatenie 20.000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 5C/10/2020-151 zo dňa 15. decembra 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobkyňu istinu v sume 20.000 eur s úrokom z omeškania 5,00% ročne zo sumy 20.000 eur od 1.10.2019 až do zaplatenia. Výrokom II. žalobkyňu priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku v samostatnom uznesení (výrok III.).

1.1. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil zistením, že na základe zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 30.05.2018 medzi žalobkyňou, ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, poskytla žalobkyňa žalovanému pôžičku vo výške 20.000 eur, ako zábezpeku pred vstupom do spoločnosti LUX WHITE, s. r. o., pričom táto suma v prípade pozitívneho vyhodnotenia činnosti spoločnosti k 30.09.2019 mala byť považovaná za finančný vklad do tejto spoločnosti. Podpisom zmluvy žalovaný potvrdil prevzatie finančnej hotovosti 20.000 eur, pôžičku mal vrátiť jednou splátkou najneskôr do 30.09.20219. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že medzi stranami sporu bola uzavretá Zmluva o prevode obchodného podielu v spoločnosti LUX WHITE, s. r. o., žalobkyňa mala nadobudnúť od žalovaného obchodný podiel v uvedenej spoločnosti vo výške 20.000 eur na základe súhlasu valného zhromaždenia spoločnosti, podpis žalobkyne bol overený dňa 31.08.2018 na notárskom úrade, podpis žalovaného na zmluve absentoval. Podaním dňa 24.08.2018 žalobkyňa adresovala žalovanému oznámenie o zániku návrhu na uzavretie Zmluvy o prevode obchodného podielu v spoločnosti LUX WHITE, s. r. o., ako aj nesúhlas s ustanovením žalovaného do funkcie konateľa spoločnosti. Z výpisu z Obchodného registra zo dňa 10.03.2020 vyplynulo, že jediným spoločníkom aj konateľom spoločnosti LUX WHITE, s. r. o. je naďalej žalovaný.

1.2. Na základe takto vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa poskytla žalovanému peňažnú hotovosť vo výške 20.000 eur, ktorú sa zaviazal vrátiť najneskôr do 30.09.2019. Zhodným tvrdením strán sporu mal súd za preukázané, že k odovzdaniu a prevzatíu peňažnej hotovosti došlo. Žalovaný spochybnil opodstatnenosť účelu, na ktorý mala pôžička slúžiť s tvrdením, že išlo o vklad žalobkyne na spoločné podnikanie. Žalobkyňa na základe predložených

listinných dôkazov (Zmluva o prevode obchodného podielu v spoločnosti LUX WHITE, s. r. o.) mala nadobudnúť od žalovaného obchodný podiel v uvedenej spoločnosti vo výške 20.000 eur na základe súhlasu valného zhromaždenia spoločnosti, ktorý návrh zmluvy žalovaný nepodpísal, dôkaz o opaku v priebehu konania nepredložil. Následne žalobkyňa prípisom dňa 24.08.2018 oznámila žalovanému odvolanie návrhu na prevod obchodného podielu v dôsledku nečinnosti. Žalovaný neunesol svoje dôkazné bremeno na preukázanie uzavretia písomnej zmluvy o prevode obchodného podielu na žalobkyňu. Finančná hotovosť bola pôžičkou pre žalovaného v zmysle zmluvy o pôžičke. Pôžičku sa zaviazal vrátiť do 30.09.2019, túto povinnosť si nesplnil, čím sa stal nárok žalobkyne na vrátenie pôžičky dôvodný. Súd prvej inštancie k obrane žalovaného, ktorou sa odvolával na riziko podnikania uviedol, že je bezpredmetná, keď žalobkyňa už po uzavretí zmluvy o pôžičke, mala rovnako záujem o uzavretie aj zmluvy o prevode obchodného podielu, ktorú v deň podpísania zmluvy o pôžičke rovnako podpísala a nasledujúci deň peniaze žalovanému poskytla, hoci ešte žalovaný zmluvu o prevode obchodného podielu nepodpísal. Z toho je zrejmé, že žalovaný zabránil žalobkyni od počiatku sa podieľať na riziku podnikania žalovaného, vstupom do spoločnosti a nie naopak. Tým, že sa žalovaný dostal do omeškania so splatením pôžičky, žalobkyni vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na vrátenie pôžičky, teda dňom 01.10.2019.

1.3. Právne svoje rozhodnutie súd odôvodnil poukazom na ustanovenie § 657, § 658 ods. 1, § 559 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (v ďalšom texte „Občiansky zákonník“).

1.4. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (v ďalšom texte „C. s. p.“) keď dospel k záveru, že žalobkyňa mala v konaní plný úspech.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) C. s. p., pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (písm. f) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (písm. h).

2.1. Vo svojom odvolaní žalovaný poukázal na skutočný obsah zmluvy, uzatvorenej dňa 30.05.2018 medzi ním ako dlžníkom a žalobkyňou ako veriteľkou. Zmluva je síce označená ako Zmluva o bezúročnej pôžičke podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka vo výške 20.000 eur s lehotou uhradenia do 30.09.2019, podľa skutočného obsahu zmluvy však ide o nepomenovanú zmluvu, čo preukazuje článok I. Predmetu zmluvy, v ktorom je výslovne uvedené: „Veriteľka sa zaväzuje prenechať dlžníkovi peňažné prostriedky vo výške 20.000 eur ako zábezpeku pred vstupom do spoločnosti LUX WHITE s. r. o. tým že veriteľka pred uplynutím obdobia na splatenie dlžnej sumy uvedenej v tejto zmluve spoločne s dlžníkom prehodnotia ekonomické ukazovatele a úspešnosť spoločnosti v predmete svojej činnosti a v prípade spokojnosti veriteľky sa bude považovať uvedená suma 20.000 eur za jej finančný vklad do spoločnosti, pretože všetky doterajšie náklady a vklady do spoločnosti za účelom ich činnosti a zhodnotenia znášal v plnom rozsahu výlučne dlžník. Zmluvnými stranami bolo dohodnuté, že pôžička je bezúročná.,, Obidve zmluvné strany teda vedeli a boli oboznámené s tým, že nejde o zmluvu o pôžičke, ale o zábezpeku budúceho vstupu žalobkyne do obchodnej spoločnosti. Obsah zmluvy je potrebné posudzovať podľa jej obsahu a nie podľa názvu, preto v danom prípade podľa obsahu ide o zmluvu s prvkami zmluvy o budúcej zmluve vstupu do obchodnej spoločnosti, žalobkyňa prejavila v vôľu uzatvoriť zmluvu o prevode obchodného podielu v budúcnosti, avšak bez uvedenia lehoty na uskutočnenie tohto úkonu. Označenie zmluvy je irelevantné. Súd prvej inštancie zmluvu nemal posudzovať ako zmluvu o pôžičke, pretože ňou nebola. Rozhodnutie súdu prvej inštancie tak vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím je naplnený odvolací dôvod podľa §365 ods. 1 písm. h) C. s. p..

2.2. Žalovaný ďalej dôvodil tým že obchodná spoločnosť LUX WHITE, s. r. o. bola založená krátko, tesne pred podpísaním predmetnej zmluvy za účelom podnikateľskej činnosti, predmetom ktorej mali byť služby, na ktoré mala odborné vzdelanie výlučne žalobkyňa. Žalobkyňa sa nečakane rozhodla, že nechce v tomto predmete podnikania ani napriek svojej odbornosti pôsobiť, ale chce svoje peniaze naspäť, a to bez ohľadu na to, že mala vedomosť o investíciách, ktoré žalovaný vynaložil.

2.3. Skutočnosť, že išlo o obchodnoprávny vzťah, preukazuje aj samotná žalobkyňa, ktorá sama potvrdila, že išlo o zábezpeku budúceho spoločného podnikania, riadiaceho sa Obchodným

zákonníkom, Súd prvej inštancie sa dopustil procesného pochybenia subsumovaním iného právneho režimu predmetu sporu.

2.4. Žalovaný navrhol aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného žalobkyňa uviedla, že nedáva žiaden zmysel, aby v rovnaký deň podpisovala zmluvu o budúcej zmluve o vstupe do obchodnej spoločnosti, resp. zmluvu o budúcej zmluve o prevode obchodného podielu a zároveň samotnú zmluvu, ktorou má nadobudnúť obchodný podiel na spoločnosti, resp. vstúpiť do tejto spoločnosti. Súd prvej inštancie preto podľa žalobkyňa správne posudzoval uzavretú zmluvu o pôžičke aj z obsahového hľadiska ako zmluvu o pôžičke podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka aj napriek tomu, že obsahuje niektoré atypické ustanovenia.

3.1. Žalobkyňa nespochybňuje, že zmluva obsahuje ustanovenie o tom, že na základe zhodnotenia ekonomických ukazovateľov a úspešnosti spoločnosti v predmete svojej činnosti sa môže žalobkyňa rozhodnúť, že poskytnutá pôžička sa bude považovať za finančný vklad do spoločnosti. Na základe konania žalovaného hneď po poskytnutí pôžičky však žalobkyňa takéto rozhodnutie neprijala, k naplneniu uvedených atypických ustanovení zmluvy o pôžičke teda nedošlo a tieto ustanovenia nemajú žiadny vplyv na uplatnenie ostatných, typických ustanovení tejto zmluvy, ktoré definujú výšku požičaných finančných prostriedkov (20.000 eur), výšku úrokov (bezúročne) a dátum splatnosti pôžičky (30.09.2019). K tvrdeniu žalovaného, že práve on bol poškodený žalobkyňou tým, že na začiatku podnikania údajne znášal všetko podnikateľské riziko a žalobkyňa ho poškodila svojím údajným odmietnutím vstúpiť do spoločnosti, žalobkyňa poukázala na názor súdu prvej inštancie, podľa ktorého obrana žalovaného odvolávajúc sa na riziko podnikania, je bezpredmetná.

3.2. Podľa žalobkyne žalovaný nerozlišuje pojmy úrok a úrok z omeškania a bezdôvodne spochybňuje nárok žalobkyne na úrok z omeškania napriek tomu, že je vo vzťahu k žalobkyňi v omeškaní so zaplatením peňažného dlhu. Ďalej uviedla, že nie je odborníčka v službách, ktoré mali byť predmetom podnikania, takúto činnosť nevykonávala, ani ju nemá záujem vykonávať.

3.3. Žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a priznal jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

4. Žalovaný písomnú repliku k vyjadreniu žalobkyne súdu nedoručil.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou stranou (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h, f, C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C. s. p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. á contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, preto je potrebné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Predmetom konania pred súdom prvej inštancie bola žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplata sumy 20.000 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 20.000 eur od 01.10.2019 do zaplata z dôvodu nesplnenia záväzku zo zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 30.05.2018.

7. Predmetom odvolacieho konania je v súlade s odvolacími dôvodmi uplatnenými žalovaným preskúmať správnosť postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý žalobe vyhovel v celom rozsahu, keď mal za preukázané uzavretie zmluvy o pôžičke medzi sporovými stranami, pričom žalobkyňa ako veriteľka poskytla žalovanému ako dlžníkovi finančnú hotovosť v sume 20.000 eur, ktorú žalovaný prevzal. Žalovaný napadol rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi nebola zmluvou o pôžičke, sledovala iný účel - finančnú zábezpeku pred vstupom žalobkyne do obchodnej

spoločnosti, keď napriek označeniu zmluvy ako zmluvy o pôžičke išlo o dve rôzne zmluvy na jednej listine. Súd prvej inštancie tak dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolací súd sa preto s poukazom na ustanovenia § 379 a 380 C. s. p. zamerlal na preskúmanie dôvodnosti týchto námietok.

8. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J. Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár, Praha : C.H.Beck, 2016 str. 1241).

9. Nesprávne právne posúdenie veci ako ďalší odvolací dôvod žalovaného je naplnený v prípade, keď na zistený skutkový stav súd

- a) neaplikoval príslušnú právnu normu (t.j. úplne opomenul aplikovať príslušnú právnu normu),
- b) aplikoval nesprávnu právnu normu (t.j. namiesto príslušnej právnej normy aplikoval normu inú),
- c) obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo
- d) správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval. (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J. Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár, Praha : C.H.Beck, 2016 str. 1241).

10. Odvolací súd zaujme stanovisko predovšetkým k právnemu posúdeniu veci, pretože od správneho právneho posúdenia veci sa odvíja aj správne zameranie dokazovania vo veci. Súd prvej inštancie nárok žalobkyne posúdil ako nárok zo zmluvy o pôžičke uzavretej podľa § 657 Občianskeho zákonníka.

11. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

12. Citované zákonné ustanovenie zakotvuje zákonné predpoklady náležitosti vôle a prejavu vôle tak, aby na jej základe bol vykonaný platný právny úkon. Pokiaľ právny úkon nespĺňa niektorý zo zákonných predpokladov - vážnosť, určitosť, zrozumiteľnosť je absolútne neplatný. Právny úkon nebol urobený vážne (skutočne) vtedy, ak je podľa objektívnych okolností konkrétneho prípadu zrejmé, že konajúci nechcel svojim prejavom vôle spôsobiť (vyvolať) právne účinky, ktoré s takýmto prejavom normy súkromného práva spájajú. Simulovaný (predstieraný) právny úkon je taký, kedy prejav vôle má pôsobiť ako vážny, ale ktorým konajúci nechce vykonať navonok prejavovaný alebo žiaden prejav vôle. Právny úkon je neurčitý a teda aj nezrozumiteľný, pokiaľ je prejav vôle síce z jazykovej stránky zrozumiteľný, ale nejednoznačný je jeho vecný obsah. Neurčitosť pritom nie je možné odstrániť ani použitím výkladových pravidiel v zmysle § 35 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka.

13. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

14. Z citovaného zákonného ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka vyplýva, že podstatnými náležitosťami zmluvy o pôžičke sú - prenechanie veci veriteľom dlžníkovi, povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu, vymedzenie požičiavaných vecí a dočasnosť zmluvy. Zmluva o pôžičke je pritom tzv. reálnym kontraktom, to znamená, že k jej uzavretiu sa vyžaduje, aby veriteľ aj skutočne odovzdal predmet pôžičky dlžníkovi.

15. S poukazom na námietky žalovaného, vyjadrené už v odpore proti platobnému rozkazu vydanému vo veci, bolo pre posúdenie danosti nároku žalobkyne nevyhnutné zistiť zákonné náležitosti tvrdeného právneho úkonu - zmluvy o pôžičke, predovšetkým z pohľadu aplikácie ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd prihliada z úradnej povinnosti. Predovšetkým preto bolo nevyhnutné skúmať prejavy vôle zmluvných (sporových) strán - či ich vôľa a konanie smerovali k uzavretiu zmluvy o pôžičke aj to, či vôľa zmluvných (sporových) strán bola prejavovaná určito a zrozumiteľne. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33Cdo 472/2007 v spore o vrátenie požičanej peňažnej čiastky má žalobca bremeno tvrdenia, že so žalovaným dlžníkom uzavrel zmluvu o pôžičke, že mu poskytol finančné prostriedky a že žalovaný dlh riadne z včas nezaplatil. Ak sú tieto skutočnosti preukázané, veriteľ uniesol dôkazné bremeno. (Napriek tomu, že rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky nie je možné považovať za ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít v zmysle článkov 2 a 3 C. s. p., skutočnosť, že právny poriadok Slovenskej republiky je svojimi právnymi a myšlienkovými základmi veľmi blízky právnemu poriadku

Českej republiky, dovoľuje uviesť a poukázať aj na názory českej súdnej praxe na danú problematiku.) V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na jednu zo základných zásad civilného procesu, podľa ktorej každá strana sporu musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia (§ 132 C. s. p. v spojení s § 185 C. s. p.). Strana sporu musí preukázať to, čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jeho tvrdenie za základ svojho rozhodnutia.

16. V preskúmvanej veci žalobkyňa tvrdí, že so žalovaným ako dlžníkom uzavrela zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mu poskytla pôžičku vo výške 20.000 eur, ktorú sumu sa žalovaný zaviazal vrátiť do 30.09.2019. Žalovaný pôžičku nevrátil. Žalovaný namietal, že nešlo o zmluvu o pôžičke, ale o vklad žalobkyne do spoločného podnikania.

17. Z článku I. Predmet zmluvy odvolací súd zistil, že formulácia textu uvedeného zmluvného dojednania je nasledovná: „Veriteľka sa týmto zaväzuje prenechať dlžníkovi peňažné prostriedky vo výške 20.000 eur /slovom dvadsaťtisíc Eur/ ako zábezpeku pred vstupom do spoločnosti LUX WHITE, s. r. o. tým že veriteľka pred uplynutím /t. j. pred dňom 30.09.2019/obdobia na splatenie dlžnej sumy uvedenej v tejto zmluve spoločne s dlžníkom prehodnotia ekonomické ukazovatele a úspešnosť spoločnosti v predmete svojej činnosti a v prípade spokojnosti veriteľky sa bude považovať uvedená suma 20 000,- Eur /slovom dvadsaťtisíc Eur/ za jej finančný vklad do spoločnosti, nakoľko všetky doterajšie náklady a vklady do spoločnosti za účelom ich činnosti a zhodnotenia znášal v plnom rozsahu výlučne dlžník. Zmluvnými stranami bolo dohodnuté, že pôžička je bezúročná.“ V citovanom zmluvnom dojednaní sa žalobkyňa ako veriteľka zaväzuje prenechať žalovanému ako dlžníkovi peňažné prostriedky v sume 20.000 eur ako zábezpeku pred vstupom do spoločnosti LUX WHITE, s. r. o.. Po preskúmaní obsahu spisu, najmä podaní sporových strán, predložených dôkazných prostriedkov (zmluva o pôžičke, e-mailová komunikácia), obsahu zápisnice z pojednávania zo dňa 15.12.2020 odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie nevenoval dostatočnú pozornosť obsahu - textu predloženej zmluvy o pôžičke, neskúmal, k čomu smerovalo konanie sporových strán a ich vôľa. Preskúmanie náležitostí právneho úkonu v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka je pritom povinnosťou súdu, najmä ak sporová strana - žalovaný poukázal na nedostatok prejavu vôle. Účelom zmluvy o pôžičke v zmysle citovaného ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka je poskytnúť dlžníkovi veci určené podľa druhu - v tomto prípade peniaze, aby s nimi mohol dlžník voľne nakladať a dlžník sa zaväzuje veci rovnakého druhu - peniaze, veriteľovi vrátiť po uplynutí dohodnutej doby. Z obsahu textu zmluvy o pôžičke sa nejaví ako skutočné poskytnutie peňazí dlžníkovi na voľné nakladanie s nimi, ale ich poskytnutie ako zábezpeka, pričom nie je uvedené ako zábezpeka čoho majú poskytnuté peniaze slúžiť. Uvedený text zmluvy je preto nejasný, neurčitý a neurčitost' a nejasnosť je zvýraznená ďalšími zmluvnými dojednaniaми o prehodnotení ekonomických ukazovateľov a úspešnosti spoločnosti LUX WHITE, s. r. o. v predmete jej činnosti.

18. S poukazom na uvedenú argumentáciu odvolací súd konštatuje dôvodnosť odvolacích námietok žalovaného, keď súd prvej inštancie posudzoval predmetnú zmluvu len z hľadiska jej formálneho označenia a nie podľa jej obsahu. Dospel teda na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a javí sa, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože ustálenie, že išlo o zmluvu o pôžičke je s ohľadom na text zmluvy bez skúmania náležitostí vôle, predčasné. Ide o vady týkajúce sa skutkových zistení súdu prvej inštancie a právne vady, v dôsledku ktorých napadnuté rozhodnutie nie je vecne správne, nie je ho teda možné potvrdiť ani zmeniť.

19. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

20. Podľa § 391 ods. 1 C. s. p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

21. Podľa odvolacieho súdu je intenzita nesprávnosti konania súdu prvej inštancie v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces, pričom dané pochybenie nie je možné napraviť v odvolacom konaní. Odvolací súd preto poukazom na uvedenú argumentáciu napadnutý rozsudok súdu

prvej inštancie z dôvodov uvedených v citovanom § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C. s. p. vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

22. Podľa § 391 ods. 2 C. s. p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

23. Podľa § 391 ods. 3 C. s. p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

24. Po vrátení veci súd prvej inštancie vec opätovne preskúma a bude sa zaoberať vecnou a právnou dôvodnosťou žalobkyňou uplatneného nároku. Preskúma zákonné náležitosti zmluvy o pôžičke predovšetkým z hľadiska aplikácie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a svoju pozornosť zameria najmä na zistenie vážnosti, určitosti a zrozumiteľnosti uvedenej zmluvy, pričom je potrebné vyhodnotiť smerovanie vôle zmluvných strán a obsah zmluvy o pôžičke aj porovnaním s e-mailovou komunikáciou sporových strán (č. l. 97, 98), v rámci ktorej žalobkyňa spomína 20.000 eur v súvislosti s vkladom do spoločnosti a s tým, že sa mala stať spoločníčkou v spoločnosti LUX WHITE, s. r. o..

25. Súd prvej inštancie sa bude dôsledne zaoberať aj námietkami žalovaného uplatnenými v konaní (aj odvolacom) a zohľadní argumentáciu odvolacieho súdu uvedenú v tomto zrušujúcom rozhodnutí. Vo veci súd opätovne rozhodne a pri odôvodnení svojho rozhodnutia bude dôsledne postupovať podľa § 220 C. s. p.. Súd prvej inštancie okrem iných podstatných náležitostí odôvodnenia uvedie konkrétne zistenia z vykonaných dôkazov a zistený ustálený skutkový stav podriadi pod príslušné právne ustanovenia tak, že vysvetlí, ktoré zo skutkových zistení odôvodňujú aplikáciu práve tejto právnej normy. Súčasne rozhodne aj o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

26. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t. j. jednomyseľne (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).